

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 487/2019
11.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА, адвоката из ..., чији је пуномоћник Јелена Павловић, адвокат из ..., против туженог „ББ” А.Д. ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 11.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овом предмету надлежан је Први основни суд у Београду.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П број 19954/18 од 12.04.2019. године, Први основни суд у Београду се огласио стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету, са налогом да се списи доставе Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио уступљену надлежност, већ је списе уз акт П број 2217/19 од 22.08.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у списима, тужилац, који је по професији адвокат, против туженог поднео је тужбу ради утврђења ништавости одредбе члана 5. тачке 5. и тачка 3. Уговора о кредиту од 05.09.2007. године. Решењем са рочишта одржаног дана 12.04.2019. године, Први основни суд у Београду се огласио стварно и месно ненадлежним за поступање, са налогом да се списи доставе Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду. Привредни суд у Београду није прихватио своју надлежност, сматрајући да је за одлучивање надлежан основни суд, с обзиром на то да се ради о спору између правног и физичког лица, без обзира на чињеницу што је тужилац по професији адвокат.

Законом о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...88/18) чланом 25. ставом 1. тачком 1. прописано је да Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима насталим између привредних субјеката и других правних лица у обављању

делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једно од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 22. став 2. истог закона, прописано је да основни суд у првом степену судио у грађанско правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова) привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора. Ово значи да када се ради о привредним субјектима, за стварну надлежност Привредног суда, довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица, за стварну надлежност привредног суда неопходно је да буде испуњен и објективни критеријум, односно да се ради и о спору који је настао у обављању привредне делатности.

Сходно претходно наведеном, без значаја је за заснивање стварне надлежности привредног суда у Београду чињеница да је тужилац по професији адвокат, с обзиром на то да се адвокат који самостално обавља адвокатску делатност не може сматрати предузетником у смислу члана 83. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ број 3,6/11...95/18). Ово из разлога што је чланом 83. ставом 2. наведеног закона прописано да се физичко лице уписано у посебан регистар, које обавља делатност слободне професије, уређене посебним законом, сматра предузетником у смислу овог закона, ако је тим прописом то одређено. Адвокатска делатност регулисана је Законом о адвокатури, који закон, међутим, не прописује да адвокати своју делатност обављају у смислу предузетника, из ког разлога тужилац има статус физичког лица, а за поступање у спору између физичког лица и правног лица не може бити надлежан привредни суд као суд посебне надлежности, већ суд опште надлежности.

Како је тужбом постављен облигационо правни захтев, то је за поступање месно надлежан суд по пребивалишту, односно седишту туженог. Седиште туженог налази се у улици ... број ... у ..., Општина Стари град, па је сходно одредби члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13) за одлучивање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду, из којих разлога је применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић